

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Τ. Παρασκευαΐδου-Καρακάννα, Π.Ε.Δ.

Αρ. Γεν. Αίτησης 211/2021

Επί τοις αφορώσι τον περί Μεταβιβάσεως και Υποθηκείσεως Ακινήτων Νόμο Ν.9/65 ως τροποποιήθηκε

-και-

Επί τοις αφορώσι τον περί Ακίνητης Ιδιοκτησίας (Διακατοχή, Εγγραφή και Εκτίμηση) Νόμο, Κεφ. 224 ως τροποποιήθηκε

Μεταξύ:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Αιτητών

-και-

[REDACTED] Λτδ

Καθ' ης η Αίτηση

Αίτηση ημερ. 5.10.2021

Ημερομηνία: 25.10.2021

Για Αιτητές: κ. Γ. Πασιάς για Φοίβος & Χρίστος Κληρίδης ΔΕΠΕ

Για Καθ' ης η Αίτηση: κα Ρ. Καραμανή για Χριστόφορος Ιωάννου ΔΕΠΕ

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την υπό κρίση Αίτηση οι Εφεσείοντες – Αιτητές , που θα αναφέρονται μετά απλώς ως οι Αιτητές, αιτούνται διάταγμα του Δικαστηρίου που να ακυρώνει τον σκοπούμενο με τις Ειδοποιήσεις Τύπου «ΙΑ» πλειστηριασμό του ενυπόθηκου ακινήτου, Τεμάχιο [REDACTED] αρ. εγγραφής [REDACTED], που βρίσκεται στη Κοινότητα Αγ. Τύχων, ο οποίος είναι ορισμένος την 26.05.2021. Αιτούνται επίσης την ακύρωση και ή αναστολή της διαδικασίας που προβλέπεται στο ΜΕΡΟΣ VΙΑ του Περί Μεταβιβάσεως και Υποθηκείσεως Ακινήτων Νόμου (Ν. 9/65), ως αυτός έχει τροποποιηθεί.

Η Αίτηση τους εδράζεται στους πιο κάτω λόγους:

I. Η επίδοση της Ειδοποίησης του Τύπου ΙΑ δεν έγινε με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 44ΙΕ του Νόμου 9/1965, ως έχει τροποποιηθεί, ήτοι δεν προηγήθηκε η αποστολή της Ειδοποίησης με συστημένη επιστολή προτού αυτή επιδοθεί με ιδιώτη επιδότη.

II. Η Ειδοποίηση Τύπου ΙΑ, δεν πληροί τις απαιτούμενες από το Νόμο προϋποθέσεις, καθότι η κατάσταση λογαριασμού που επισυνάπτεται στην Ειδοποίηση Τύπου Ι, δεν περιέχει τα απαιτούμενα στοιχεία σε σχέση με το τόκο. Περιέχει επίσης παράνομες χρεώσεις.

III. Η επίδικη υποθήκη δεν έχει συσταθεί δεόντως.

IV. Η Ειδοποίηση Τύπου ΙΑ είναι 'κακόπιστη' καθότι εκκρεμεί αίτημα των Αιτητών για καθορισμό του πραγματικού οφειλόμενου ποσού.

V. Η διαδικασία πλειστηριασμού παραβιάζει τα άρθρα 23, 26, 28, 30 και 35 του Συντάγματος.

Τα γεγονότα επί των οποίων στηρίζεται η παρούσα Αίτηση εμφανίζονται εις την επισυνημμένη έννομο δήλωση του [REDACTED] Αιτητή 2.

Η Καθ' ης η αίτηση, καταχώρισε ένσταση στην Αίτηση με την οποία απορρίπτει όλους τους λόγους που εκτίθενται στην Αίτηση. Είναι η θέση της ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι ακύρωσης της Ειδοποίησης Τύπου «ΙΑ» που προβλέπει το νομοθετικό πλαίσιο εξαντλητικά. Η διαδικασία του Μέρους VIA του Νόμου 9/1965 έχει ακολουθηθεί ορθά και νομότυπα, σε πλήρη συμμόρφωση με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Ισχυρίζεται μεταξύ άλλων ότι δεν απαιτείται η προηγούμενη αποστολή Ειδοποιήσεων Τύπου ΙΑ με διπλοσυστημένη επιστολή και δεν υφίσταται καμία από τις προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 44 Γ (3) του Νόμου 9/1965, ως έχει τροποποιηθεί. Η ένσταση υποστηρίζεται από την Ένορκη Δήλωση της ██████████, υπαλλήλου στην εταιρεία που ανέλαβε τη διαχείριση του συγκεκριμένου χρέους.

Η Καθ' ης η αίτηση εγείρει προδικαστική ένσταση ότι οι Αιτητές θα έπρεπε να είχαν επιδώσει την υπό κρίση αίτηση σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη που έχουν δικαίωμα στο εκπλειστηρίασμα.

Με βάση τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιό του Δικαστηρίου, και δεν έχουν αμφισβητηθεί, προκύπτουν μεταξύ άλλων τα πιο κάτω γεγονότα:

Η υπό κρίση Αίτηση επιδόθηκε μόνο στην Καθ' ης η Αίτηση, δεν επιδόθηκε σε οποιοδήποτε πρόσωπο που έχει δικαίωμα στο εκπλειστηρίασμα, συμπεριλαμβανομένου και του Τμήματος Φορολογίας.

Το Τμήμα Φορολογίας είχε εγγράψει εμπράγματο βάρος επί του συγκεκριμένου ακινήτου.

Η Ειδοποίηση Τύπου ΙΑ επιδόθηκε σε όλους τους Αιτητές με ιδιώτη επιδότη, χωρίς να προηγηθεί η αποστολή συστημένης επιστολής.

Ο Νόμος που διέπει την εκποίηση ενυπόθηκων κτημάτων είναι ο Νόμος 9/1965, ως έχει τροποποιηθεί και ο οποίος θα αναφέρεται στη συνέχεια απλώς ως ο «Νόμος». Η μόνη Ειδοποίηση που μπορεί να εφεσιβληθεί δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 44Γ(3) του Μέρους VIA του Νόμου ως έχει τροποποιηθεί από το Νόμο 87(Ι)/2018, είναι η Ειδοποίηση «Τύπου ΙΑ». Ο ενυπόθηκος

οφειλέτης καθώς και οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος δύναται, εντός σαράντα πέντε (45) ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της ειδοποίησης, σύμφωνα με το εδάφιο (2) να καταχωρίσει έφεση στο Επαρχιακό Δικαστήριο για παραμερισμό της ειδοποίησης της σκοπούμενης πώλησης μόνο, για τους ακόλουθους λόγους:

- (α) Η επιδοθείσα Ειδοποίηση δεν πληροί τις απαιτούμενες κατά τον προβλεπόμενο τύπο και περιεχόμενο, προϋποθέσεις,
- (β) η Ειδοποίηση δεν έχει δεόντως επιδοθεί,
- (γ) η Ειδοποίηση έχει αποσταλεί πριν την λήξη της προθεσμίας για καταβολή της πληρωμής προς τον ενυπόθηκο δανειστή,
- (δ) έχει εκδοθεί παρεμπίπτον απαγορευτικό διάταγμα υπέρ του ενυπόθηκου οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου,
- (ε) ο ενυπόθηκος δανειστής αρνήθηκε να προσέλθει σε διαδικασία αναδιάρθρωσης του χρέους
- (στ) έχει εκδοθεί προστατευτικό διάταγμα υπέρ του ενυπόθηκου οφειλέτη δυνάμει των διατάξεων του περί Αφερεγγυότητας Φυσικών Προσώπων (Προσωπικά Σχέδια Αποπληρωμής και Διατάγματα Απαλλαγής Οφειλών) Νόμου,
- (ζ) ο ενυπόθηκος οφειλέτης του οποίου η συμμετοχή εγκρίνεται στο σχέδιο «ΕΣΤΙΑ για αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων και στήριξη ευάλωτων κοινωνικών ομάδων» ή σε οποιαδήποτε άλλο κυβερνητικό σχέδιο επιδότησης πιστωτικής διευκόλυνσης, νοουμένου ότι αυτός αποδέχεται και τηρεί τη συμφωνία και τις πιστωτικές του υποχρεώσεις όπως προκύπτουν από το εν λόγω σχέδιο.

Το πρώτο θέμα που κρίνω σκόπιμο να εξετάσω είναι την προδικαστική ένσταση που προβλήθηκε εκ μέρους της Καθ' ης η Αίτηση, ότι οι Αιτητές θα έπρεπε να είχαν επιδώσει την υπό κρίση Αίτηση και σε όλα τα πρόσωπα που έχουν δικαίωμα στο εκπλειστηρίασμα καθότι τα πρόσωπα αυτά είχαν δικαίωμα να ενημερωθούν για την υπό κρίση Αίτηση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Αίτηση θα έπρεπε να είχε επιδοθεί και στο Τμήμα Φορολογίας, το οποίο είχε καταθέσει εμπράγματο βάρος επί του επίδικου ακινήτου.

Προς υποστήριξη των θέσεων της η Καθ' ης η αίτηση επικαλείται τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις **Κωνσταντίνου και Διευθυντή Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας** (2012) 1 Α.Α.Δ.1990, **Γεωργιάδου και Γεωργιάδη** (1999) 1 Α.Α.Δ. 1210 και **Αναφορικά με την Αίτηση της Bank of Cyprus Public Co. Ltd.**, Πολ. Έφεση 68/2019, ημερομηνίας 8.05.2020.

Το άρθρο 44(Γ) του Νόμου επιβάλλει την υποχρέωση στο ενυπόθηκο δανειστή να επιδώσει στον ενυπόθηκο οφειλέτη και σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη τις Ειδοποιήσεις Τύπου Ι και ΙΑ. Με την αποστολή των εν λόγω Ειδοποιήσεων τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώνονται ότι έχει αρχίσει η έναρξη της εκποίησης του ενυπόθηκου ακινήτου με πλειστηριασμό και σε περίπτωση που ενίστανται στην πιο πάνω διαδικασία μπορούν να λάβουν τα δέοντα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της Αίτησης/ Έφεσης. Ο Νόμος δεν προβλέπει κάτι ανάλογο στην περίπτωση της Αίτησης/Έφεσης, δεν προβλέπει για υποχρέωση του Αιτητή/Εφεσείοντα να επιδώσει την Αίτηση/ Έφεση στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Αποτελεί πάγια νομολογιακή αρχή ότι σε περίπτωση που μια διαδικασία επηρεάζει το συνταγματικό δικαίωμα της ιδιοκτησίας κάποιου προσώπου, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 23 του Συντάγματος, τότε το πρόσωπο αυτό έχει δικαίωμα να λάβει γνώση της διαδικασίας. Σχετικές είναι μεταξύ άλλων οι υποθέσεις **Κωνσταντίνου και Διευθυντή Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας** (ανωτέρω) και **Γεωργιάδου και Γεωργιάδη** (ανωτέρω) τις οποίες επικαλέσθηκε η ευπαίδευτη συνήγορος της

Καθ' ης η Αίτηση. Επισημαίνω ότι οι αποφάσεις αυτές δεν αφορούν διαδικασία πλειστηριασμού ως η παρούσα.

Η υπόθεση **Αναφορικά με την Αίτηση της Bank of Cyprus Public Co. Ltd** (ανωτέρω) την οποία επίσης επικαλείται η Καθ' ης η Αίτηση, αφορούσε το άρθρο 12 του περί Πώλησης Ακινήτων (Ειδική Εκτέλεση) Νόμου του 2011 (Ν.81(Ι)/2011). Το θέμα που ηγέρθηκε ήταν κατά πόσο η απουσία ρητής πρόνοιας στο άρθρο 12 του Νόμου για επίδοση της αίτησης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η αίτηση αυτή δεν πρέπει να επιδίδεται σε όλα τα επηρεαζόμενα πρόσωπα. Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού επισήμανε ότι το άρθρο 12[1] του Νόμου αποβλέπει στην προστασία αγοραστή ακινήτου και ότι στις πρόνοιες του εν λόγω άρθρου απουσιάζει ρητή πρόνοια για επίδοση της αίτησης για κατάθεση στο Κτηματολόγιο σύμβασης «σε οποιοδήποτε χρόνο» σε καθορισμένα πρόσωπα, έκρινε ότι δεν μπορούσε να αγνοηθεί το γεγονός ότι η διαδικασία που προνοείται στο υπό αναφορά άρθρο έχει ως αντικείμενο ακίνητη περιουσία. Με αυτό ως δεδομένο θεώρησε ότι θα έπρεπε να απασχολήσει το πρωτόδικο Δικαστήριο κατά πόσο η μη συνένωση στην αίτηση της Τράπεζας - η οποία είχε εγγράψει στα επίδικα κτήματα πρώτη υποθήκη σε χρόνο που αυτά ήταν ελεύθερα παντός εμπράγματος βάρους ή άλλης επιβάρυνσης - ενδεχομένως να καθιστούσε τη διαδικασία θνησιγενή και άκυρη λόγω του ότι η ίδια δεν είχε συνενωθεί ως διάδικος στη διαδικασία. Επισήμανε επίσης ότι σε διαδικασίες που έχουν ως αντικείμενο ακίνητη ιδιοκτησία επιβάλλεται να συνενώνονται ως διάδικοι όλα τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, κάτι που στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έγινε. Το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε επιτρέψει την εκπρόθεσμη κατά 26 χρόνια κατάθεση του πωλητηρίου ημερομηνίας 31.10.1991, χωρίς να προβληματιστεί κατά πόσο στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε ενδεχομένως η νομική κατάσταση των επίδικων κτημάτων να είχε διαφοροποιηθεί και χωρίς να βεβαιωθεί ότι στα επίδικα ακίνητα δεν υπήρχαν εγγεγραμμένα εμπράγματα δικαιώματα άλλων προσώπων. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίσθηκε.

Τα γεγονότα της υπό κρίση υπόθεσης διαφέρουν από τα γεγονότα των πιο πάνω υποθέσεων. Το ενδιαφερόμενο μέρος, ήτοι το Τμήμα Φορολογίας στη συγκεκριμένη υπόθεση, δεν είναι ιδιοκτήτης του επίδικου ακινήτου ή

μέρους αυτού. Υπενθυμίζω ότι το Τμήμα Φορολογίας έχει εγγράψει εμπράγματο βάρος επί του ακινήτου. Πέραν τούτου τα δικαιώματα του Τμήματος Φορολογίας δεν επηρεάζονται με οποιονδήποτε τρόπο από την καταχώριση της Αίτησης/Εφεσης. Αν η Αίτηση/Εφεση πετύχει και ο πλειστηριασμός του ακινήτου ανασταλεί, το Τμήμα Φορολογίας θα διατηρήσει το δικαίωμα που είχε μέχρι σήμερα επί του ακινήτου, το εμπράγματο βάρος που καταχώρισε θα συνεχίσει να βαρύνει το επίδικο ακίνητο και το Τμήμα Φορολογίας δεν θα επηρεασθεί με οποιοδήποτε τρόπο. Αν η Αίτηση/Εφεση αποτύχει και το ακίνητο εκποιηθεί στον πλειστηριασμό, τότε το Τμήμα Φορολογίας θα έχει δικαίωμα επί του προϊόντος του πλειστηριασμού. Εξάλλου ως έχω αναφέρει και πιο πάνω, το Τμήμα Φορολογίας δεν έχει εφεσιβάλει την Ειδοποίηση Τύπου ΙΑ.

Για τους πιο πάνω λόγους κρίνω ότι η προδικαστική ένσταση δεν μπορεί να πετύχει.

Το επόμενο θέμα που καλείται το δικαστήριο να εξετάσει είναι κατά πόσο η επίδοση της Ειδοποίησης Τύπου ΙΑ, έγινε νομότυπα. Ως αναφέρω και πιο πάνω αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η επίδοση έγινε σε όλα τα πρόσωπα με ιδιώτη επιδότη, χωρίς να προηγηθεί επίδοση με συστημένη επιστολή.

Σχετική επί του θέματος της επίδοσης είναι η πρόνοια του άρθρου 44 ΙΕ του Νόμου. Το άρθρο 44ΙΕ του Νόμου, ως είχε τροποποιηθεί από το Νόμο 142(Ι)/2014 προνοούσε τα πιο κάτω:

«επίδοση» σημαίνει την παράδοση οποιασδήποτε ειδοποίησης ή επικοινωνίας με συστημένη επιστολή, η οποία απευθύνεται στην τελευταία γνωστή διεύθυνση της κατοικίας ή του εγγεγραμμένου γραφείου του προσώπου, στο οποίο η ειδοποίηση ή η επικοινωνία απευθύνεται ή με ιδιωτική επίδοση τέτοιας ειδοποίησης ή επικοινωνίας σε τέτοιο πρόσωπο.»

Το πιο πάνω άρθρο αντικαταστάθηκε στη συνέχεια από νέο άρθρο, σχετικός είναι ο Νόμος 87(Ι)/2018. Παραθέτω, αμέσως πιο κάτω, το νέο ορισμό της επίδοσης, που ισχύει σήμερα.

«επίδοση» σημαίνει σε κάθε περίπτωση την παράδοση ειδοποίησης ή επικοινωνίας με συστημένη επιστολή, η οποία απευθύνεται στην τελευταία γνωστή διεύθυνση της κατοικίας ή του εγγεγραμμένου γραφείου του προσώπου, στο οποίο η ειδοποίηση ή η επικοινωνία απευθύνεται, ή στη σχετική διεύθυνση που είναι καταχωρισμένη σε μητρώο του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας, και σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό, την ιδιωτική επίδοση τέτοιας ειδοποίησης ή επικοινωνίας σε τέτοιο πρόσωπο.»

(Η υπογράμμιση είναι δική μου).

Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι πριν την τροποποίηση του Νόμου η επίδοση μπορούσε να γίνει με δύο τρόπους, με την αποστολή συστημένης επιστολής ή με ιδιωτική επίδοση. Ο ενυπόθηκος δανειστής μπορούσε να επιλέξει ένα από τους δύο πιο πάνω τρόπους. Στη συνέχεια όμως οι πρόνοιες του πιο πάνω άρθρου τροποποιήθηκαν και αυτό αντικαταστάθηκε με το νέο άρθρο που παρέθεσα αμέσως πιο πάνω.

Ήταν η θέση του ευπαιδευτού συνηγόρου της Καθ' ης η αίτηση ότι ο ενυπόθηκος δανειστής εξακολουθεί να έχει δικαίωμα να επιλέξει μια εκ των δύο μεθόδων για να επιδόσει τα αναγκαία έγγραφα και δεν απαιτείται να προηγηθεί της ιδιωτικής επίδοσης, η αποστολή συστημένης επιστολής.

Βασικό κριτήριο για την ερμηνεία ενός νομοθετήματος αποτελεί η συνήθης σημασία των λέξεων. Όπου οι πρόνοιες της νομοθεσίας είναι σαφείς στις λέξεις θα πρέπει να δίδεται η γραμματική τους έννοια. Στις λέξεις πρέπει να αποδίδεται η φυσική και συνήθης έννοια τους. Τα Δικαστήρια οφείλουν να καταστήσουν το Νόμο αποτελεσματικό οποιεσδήποτε και αν είναι οι συνέπειες. Το Δικαστήριο δεν κρίνει την πολιτική του Νόμου ούτε επιχειρεί με ερμηνευτικά μέσα να δώσει σοφότερη ή δικαιότερη λύση ή πιο επιθυμητή από αυτή που προβλέπει η σχετική διάταξη. Μόνο στις περιπτώσεις που η γραμματική ερμηνεία νομοθετικής διάταξης είναι αντίθετη με ρητή πρόθεση ή δηλωμένο

σκοπό του νομοθετήματος ή οδηγεί σε καταφανώς άτοπα αποτελέσματα και το λάθος στη διάρθρωση της νομοθεσίας είναι πασιδηλό, παρέχεται στο Δικαστήριο η δυνατότητα αποφυγής της ερμηνείας που θα οδηγούσε σε τέτοια αποτελέσματα. (Βλέπετε σχετικά **Ξενοδοχειακές Επιχειρήσεις Πλάζα Λτδ κ.ά. ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Γερμασόγειας** (1998) 3 Α.Α.Δ. 348, **Τροκκούδης ν. Πέτρου κ.ά.** (1998) 1(Β) Α.Α.Δ. 683, **Πρόεδρος της Δημοκρατίας και Βουλή των Αντιπροσώπων**, Αναφορά 4/20, ημερομηνίας 24.10.2011 και **Νικολάου ν. Total Properties Ltd κ.ά.** (2011) 1(Β) Α.Α.Δ. 1358).

Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω αρχές προχωρώ να εξετάσω τη συγκεκριμένη πρόνοια, ήτοι τον ορισμό της «επίδοσης». Διαπιστώνω ότι με βάση το νέο άρθρο δεν δίδεται επιλογή στον ενυπόθηκο δανειστή να επιλέξει μια εκ των δύο μεθόδων επίδοσης. Με βάση τις πρόνοιες του σχετικού νομοθετήματος η παράδοση των Ειδοποιήσεων πρέπει να γίνεται με συστημένη επιστολή μέσω ταχυδρομείου και μόνο «... σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό», η παράδοση μπορεί να επιτευχθεί με ιδιώτη επιδότη. Αν πρόθεση του νομοθέτη ήταν να δώσει επιλογή στον ενυπόθηκο δανειστή να επιλέγει ο ίδιος μια εκ των δύο μεθόδων, ως ίσχυε προηγουμένως, δεν είχε λόγο να προβεί σε τροποποίηση της συγκεκριμένης πρόνοιας και να προσθέσει την φράση «σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό». Κρίνω ότι επίδοση με ιδιώτη επιδότη μπορεί να γίνει μόνο σε περίπτωση που η παράδοση των εγγράφων με συστημένη επιστολή δεν είναι εφικτή.

Καταλήγω ότι στην υπό κρίση υπόθεση δεν ακολουθήθηκε η ορθή διαδικασία, γεγονός που είναι καθοριστικό για την έκβαση της Αίτησης.

Ανεξαρτήτως της πιο πάνω κατάληξης μου θα ήθελα να επισημάνω, σχέση με τους λόγους που προβάλλονται εκ μέρους των Αιτητών, λόγοι II, III και IV ως παρατίθενται ανωτέρω, αυτοί δεν μπορεί να τύχουν εξέτασης στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας καθότι δεν εμπíπτουν στους λόγους που καθορίζονται από το άρθρο 44Γ(3) του Μέρους VIA του Νόμου 9/65, ως έχει τροποποιηθεί. Επισημαίνω ότι οι πρόνοιες του εν λόγω άρθρου παρατίθενται ανωτέρω.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους κρίνω ότι η Αίτηση πρέπει να πετύχει. Εκδίδονται διατάγματα ως οι παρ. Α και Β της Αίτησης. Τα έξοδα της Αίτησης, ως θα υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο, επιδικάζονται υπέρ των Αιτητών και εναντίον της Καθ' ης η αίτηση.

(Υπ.) .....

Τ. Παρασκευαΐδου-Καρακάννα, Π.Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφο,

Πρωτοκολλητής

/ΞΠ

Subject: Civil Jurisdiction / General Jurisdiction / Final
Αναφορά: Τύπος «ΙΑ»